

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Hujusmodi periculi probatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

Quid si nihilominus in hujusmodi occa-
bus eum invocemus, nonne jure merito
test nos remittere ad eos, quorum secu-
tum & persuasionem inducti difficile
ac periculosa vias sumus ingressi?

§: III.

Hujusmodi periculi probatio:

Hoc ipsum vivis expressit coloribus
remias Propheta occasione simili
pietatis atque infidelitatis, quæ con-
raelitat quotidie contra Dei peccarent
videntiam, eum nihilo minus non dubit
invocare in minimis etiam, quæ ipsis con-
gebant, adversis. Verterunt, inquit, ad me
gum, & non faciem, & in tempore afflictionis
sua dicent: *surge & libera nos* Jer. 2. Qual-
cat Deus per Prophetam: spredo me, ne
quo in Deo posuerunt fiduciam suam, de-
men simul ac se calamitatibus involuto-
dent, confugiunt ad me magnis clamoribus.
Deus in adjutorium nostrum intende &
liberandum nos festina. At quid respon-
Deus? *Vbi sunt Dii tui quos fecisti tibi?* (v. 10)
& liberent te in tempore afflictionis tuae
Deut. 32. *Vbi sunt Dii eorum in quibus ha-
bant fiduciam?* De quorum victimis com-
bant adipes, & bibebant vinum libamini

surgant & opitulentur vobis & in necessitate
vos protegant. Ubi per deos non tantum pos-
sumus intelligere simulachra Deorum lig-
nea aut lapidea, sed creaturas etiam quasli-
bet in quibus confidimus non sine injuria de-
bitæ à nobis in Deum fiduciæ ; cujusmodi
sunt amici nostri, humana media, honores,
vires, scientia, nominis existimatio, astutiae
& adinventiones humanæ prudentiae, atque
omnia illa quæ Scriptura sacra appellat *bra-
chium carneum*, quod & mille modis infir-
mum reddi potest, & denique avelli. Unde
Deus addit: *Videte quod ego sim solus, & non sit
alius Deus prater me: ego occidam & ego vive-
re faciam: percutiam, & ego sanabo, & non est
qui de manu mea possit eruere.* Deut. 32. Simi-
lem exprobationem legimus Dei nomine
per Prophetam Osee factam eidem populo
Iudaïtico. Hic enim graviter ferebat, mul-
tisque querebatur se à Deo derelictum, ad
quem tamen multis titulis pia rationibus
ceteris pertineret: *Me invocabunt: Deus meus
cognovimus te Israel.* Ose 8. perinde ac si me
principiè cognoverint atque coluerint glo-
riantes quod sint populus meus, hereditas
mea, familia mea, gaudium meum & volup-
tas, quibus quidem nominibus eos sum sa-
penumero dignatus. Verum, projectus Israel
bonum

bonum, respondet Deus, inimicus persegu^{nem}
eum. Ipsi regnaverunt, & non ex me: Pri-
pes entiterunt, & non cognovi. Quibus ven-
non aliam redditrationem Deus durat in
cis populo, cur eum suorum tradiderit in
corum crudelitati quam quod consili-
uum non exquisierint in suorum electio-
Regum, sed abstracti a suis cupiditatibus, re-
humanis respectibus, hos aliosque huius-
di fecuti sint Consiliarios malos, quod & sibi
reges ipsi habenas cœperint Reip. per quod Prop-
nidem ac ambitionem nulla Dei vocatio
electi aut electione divina ad eam unquam nec est
destinati.

§. IV.

Consideratio historia de Ieroboam.

Illud porro mihi hac in re permirum
detur, quod unus illorum quibus ista de-
facta est exprobratio, Jeroboam fuerit
primis. Ille Jeroboamus qui ab ipso me-
per Prophetam nominatus est decem Ti-
buum Rex; cuius peculiarem Deus tutum
videbatur suscepisse contra persecutionem in-
Salomonis cuius aliquando loco regnare modu-
bebat. Ille Jeroboamus quasi miraculo orate
Eius ad regiam dignitatem communis omniem
Israëlitarum acclamatione & plausu Salome

23. C.
gelio
sibuni